

Hvad er det Nye Paradigme? Afslutning og mobilisering med Helga Zepp- LaRouche

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at den Nye Silkevej er ånden, der er kommet ud af lampen og ikke kan stoppes tilbage igen, hvis man simpelt hen tænker på, hvad den Nye Silkevej har gjort for landene, som deltager, frem til dette punkt, med undtagelse af visse andre, økonomiske aftaler, som Kina og et par andre lande havde, så er for det meste Latinamerika, Afrika og de fleste dele af Asien virkelig blevet nægtet den form for udviklingsperspektiv, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder. Det er første gang, at landene i udviklingssektoren har udsigt til at overvinde fattigdom og underudvikling i meget hurtigt tempo. Kina langer ikke gamle teknologier ud, gamle industrier, men bringer disse lande med om bord for at deltage i fælles rumprogrammer og andre avancerede, videnskabelige foretagender. Så folk indser, at der er et helt andet perspektiv og en helt anden mulighed for, at ideen om at overvinde fattigdom på planeten meget hurtigt er ved at blive en realitet.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche:

Der skrives nu historie i Asien!

EU-topmødet må følge Singapores eksempel!

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)

Merkel holder fast ved 'Fæstning Europa'-strategi; fremprovokerer krise hjemme

12. juni, 2018 – Den nye italienske regerings skarpe holdning over for den flygtningepolitik, der udgår fra Bruxelles, og som har været på italienernes bekostning, har oprørt den tyske kansler. Bekymret for, at Italiens opstand kan torpedere EU's flygtningepolitikker, har Merkel gentaget sin loyalitet over for en totaleuropæisk fremgangsmåde, der tilsigter at holde flygtninge interneret i Nordafrika. Kun en håndfuld flygtninge ville således få lov at komme ind i Europa; resten ville blive holdt borte fra de afrikanske landes kystlinjer.

Dette er »Fæstning Europa«-fremgangsmåden, og den »Marshall-plan for Afrika«, som EU også taler om, ville for det meste finansiere disse nordafrikanske interneringslejre. Afrikanske regeringer, der viser samarbejde om dette, modtager en bonus fra EU. Men Europa giver imidlertid ingen finansiering til reel, økonomisk udvikling i Afrika.

Dette »fæstningskoncept« er et af de spørgsmål, der forventes at få en prominent plads på det næste EU-topmøde 21.-22. juni. I protest mod Merkels EU-linje har indenrigsminister Horst Seehofer (CSU), der faktisk ønsker at prioritere en national fremgangsmåde med hensyn til flygtningespørgsmålet, udskudt udgivelsen af sin egen »Masterplan Asyl«, der skulle udkomme i dag. Ikke, at Seehofers plan er meget bedre end Merkels, men lige pludselig er der brudt en ny koalitionskrise ud i den tyske regering.

Flere amerikanske marinesoldater på vej til Norge

13. juni, 2018 – USA vil sende yderligere 300 marinesoldater til Norge. Flådekommandør gen. Robert B. Neller sagde i går på U.S. Naval War College i Newport, Rhode Island, at korpset netop tirsdag havde modtaget godkendelse af de yderligere marinesoldater i Norge, rapporterer *Marine Corps Times*. Der er i øjeblikket 330 marinesoldater, som opererer på rotationsbasis fra en base i nærheden af Trondheim. De yderligere marinesoldater skal operere langt nærmere ved Norges grænse til Rusland i det Høje Nord.

Samtidig anmoder den norske regering faktisk om at fordoble antallet af marinesoldater til 700 frem til 2019, og de kæmper for at overbevise nordmændene og andre om, at dette ikke betyder, at der nu bliver permanente amerikanske baser i landet. »Der er ingen amerikanske baser på norsk jord«, sagde udenrigsminister Ine Marie Eriksen Søreide og tilføjede, at beslutningen havde bred, parlamentarisk opbakning. Sputnik News rapporterer imidlertid, at der blandt oppositionspartier er bekymring over, at tilstedeværelsen af amerikanske tropper i Norge vil øge spændingerne med Rusland.

Der er foreløbig ikke observeret nogen officiel reaktion fra Moskva, men viceudenrigsminister Alexander Grushko advarede, i et svar til en reporters spørgsmål i dag i Moskva, om, at, uanset, hvad NATO gør på sin østflanke, så er Rusland parat til at træffe modforholdsregler. »Vi gå frem ud fra den kendsgerning, at dette er en betydelig forværring af den militære sikkerhed i Europa. Fra vores side vil vi træffe alle militære og tekniske forholdsregler, som på pålidelig vis garanterer vores sikkerhed og vores forsvarsevne«, understregede han, rapporteret af TASS. »Der kan ikke være

nogen tvivlsspørgsmål på dette punkt. Jeg er overbevist om, at NATO udmærket forstår, at vi holder nøje øje med alliancens militære udvikling«, sagde Grushko.

Foto: Amerikanske marinesoldater træner for at forberede sig til militærøvelsen Joint Viking, i Porsangmoen, Norge, 1. marts, 2017. (US Marine Corps photo by Sgt Patricia A. Morris)

Michele Geraci, medlem af den nye italienske regering, giver noget at tænke over med hensyn til samarbejde med Kina

13. juni, 2018 – I en artikel med titlen, »Kina og regeringen for forandring«, har den nyudnævnte viceudenrigsminister for Udviklingsministeriet, prof. Michele Geraci, opregnet 11 sektorer, inden for hvilke Italien burde samarbejde med Kina inden for rammerne af Bælte & Vej-politikken. Geracis artikel blev udgivet på beppegrillo.it-bloggen den 11. juni. Her følger nogle uddrag:

»En udenrigs- og økonomipolitik, der giver Kina mere opmærksomhed, vil øge sandsynligheden for regeringskontraktens succes. Ja, Kina kan spille en rolle inden for stort set hvert eneste punkt i kontrakten – for nogles vedkommende en udfordring, for andre en mulighed.«

Det første punkt er finanspolitikken. »Hvem kan hjælpe os med at styre gæld og 'spread' – forskellen på obligationers

udbuds- og efterspørgselspris? Kina. Hvis ECB begynder at afvikle QE (kvantitativ lempelse), med rentestigning til følge, vil Italien søge andre købere til sine lån, købere, der har rigelig likviditet, en strategisk interesse i at opbygge relationer med Italien, og som søger investeringer med højere afkast end dem, Amerika og Tyskland kan tilbyde. Kina ejer, hvad der svarer til \$3 billioner i valutareserver, som tidligere ikke altid er blevet investeret optimalt.«

Kina kan lære Italien, hvordan man håndterer folkevandringer, med Kina, der har »håndteret verdens største folkevandringer fra landdistrikter til byområder, med op til 18 mio. mennesker om året i 40 år«. Kina byggede først infrastruktur og flyttede dernæst mennesker.

En skattereform fungerer bedre med udenlandske investeringer. Hvorfra? Fra Kina. Greenfield-investeringer er at foretrække, som i Ungarn.

Lov og orden: Kina er den nation, hvor dette fungerer bedst. »I Kina kan kvinder gå på gaden om natten uden den frygt, der dominerer os.«

»Fremstillet i Italien« og eksport. Kina er markedet med størst potentiale. E-biler: Kina er det land, der investerer mest i e-biler.

Infrastruktur: »Hvilket land har det største knowhow og investerer mest i hele verden i udvikling af transport, jernbaner, havne? Kina.

»På dette historiske tidspunkt er Kina det land, der besidder den højeste viden om udvikling af infrastruktur og er stadig meget interesseret i at investere i Italien gennem projekter, der øger produktiv kapacitet, såsom havnen i Trieste, men ikke kun den. Tilgængelige tal siger, Kina har investeret over \$300 mia. alene i projekter knyttet til infrastruktur, heraf \$100 mia. i Afrika og \$50 mia. i Europa. Lad os blive vant til at have med tolv-cifrede tal at gøre.«

»Afrika og migranter. Hvem kan hjælpe Afrika? Kina.« Geraci rapporterer, at Kina er det land, der investerer mest i Afrika, og takket være Kina, er fattigdom i Afrika for første gang begyndt at falde. »Kina tilbyder Europa og Italien i særdeleshed en historisk mulighed for at samarbejde om social-økonomisk stabilisering af Afrika, som vi absolut ikke bør forpasse; vi må derfor styrke samarbejde mellem Italien og Kina i Afrika.«

»Samarbejde med Rusland. Hvor findes der et mere venligtsindet land over for Rusland, der kan hjælpe os med at omskrive geopolitik i Asien? Kina.« »Netop som et meget grimt G7, symbol på vestligt forfald, fandt sted i Canada, var Putin her i Beijing, og Trump ville tage af sted til Singapore for at møde Kim Jong-un ... Det er meget klart for mig, hvem, der bliver de væsentlige spillere i det næste årti. Ophævelsen af sanktionerne må også placeres på et større skakbræt for at udvikle tættere relationer med resten af den asiatiske verden.«

Vil EU kollapse indad over flygtningespørgsmålet?

12. juni, 2018 – En ny flygtningekrise forøger spændingerne mellem Italien og EU-partnere, som forværrer den splittelse, der allerede opstod med den nye italienske regerings fødsel og igen på G7-mødet i Quebec. EU-parlamentets præsident Antonio Tajani opfordrede EU-ledere til hurtigt at løse krisen, af frygt for, at »hele EU's struktur er i fare«.

Efter Italiens afvisning af at tage NGO-skibet *Aquarius* ind med over 600 afrikanske flygtninge om bord, indvilgede Spanien

i at tage skibet ind, men den spanske regering truer med at sagsøge den italienske regering. Frankrig gik endnu længere med præsident Macron, der anklagede Rom for at være »kynisk« og »uansvarlig«, og med talsmand for hans LREM-parti, parlamentsmedlem Gabriel Attal, der sagde, at den italienske holdning »var til at brække sig over«. Disse udtalelser blev i Rom mødt med påmindelser om Paris' beslutning sidste år om at lukke franske havne på præcis samme måde.

Italien har anklaget sine EU-partnere for at have overladt landet til at konfrontere krisen alene i de forgangne år. EU har pladret om »solidaritet« og »Marshall-plan«, men har foreløbig intet gjort.

Flygtningekrisen er først lige begyndt. Efter flere ugers dårligt vejr og dårlige sejladsforhold, kan skibe nu forlade Libyen, vel vidende, at NGO-skibe krydser tæt på territorialfarvand, parat til at opsamle tusinder af nye flygtninge, som menneskehandlere har været så venlige at sætte til søs. Den såkaldte Tripoli-regering har mistet kontrollen eller gør det med vilje, på trods af de aftaler, penge og udstyr, der blev leveret af Italiens tidligere Gentiloni-regering.

Så, forvent en ny bølge af flygtninge, som vil teste den hårde linje, der er indvarslet af indenrigsminister Matteo Salvini, som, efter den spanske beslutning, kom med den betragtning, at »at hæve stemmen forsigtigt faktisk virker«.

Finansanalytikere ser

tydeligt et truende finanskrak

11. juni, 2018 – Selv, mens de afsværges og fornægtes, at det vil ske *nu*, så ser flere finansanalytikere klart, at der snart vil komme et finanskrak som det i 2007-08, der udløses af massive mængder af uerholdelig selskabsgæld.

En lang artikel af en økonomiskribent i *Washington Post*, Steven Pearlstein, »The Buyback Economy and the Next Big Bubble«, (Tilbagekøbsøkonomien og den næste Store Boble), påpegede det forestående, økonomiske kollaps.

»Det sker igen«, skriver Pearlstein. »Denne gang drejer det sig ikke om husstande, der bruger billige lån til at udtrække penge af deres overvurderede huse. Det drejer sig snarere om gigantiske selskaber, der bruger billige lån – samt en engangs-skattelettelse – til at tage penge fra deres regnskaber og sende dem til aktionærerne ... Og igen, de omdirigerer kapital, væk fra produktiv, langfristet investering for yderligere at blæse en finansboble op – en boble her i selskabsaktier og obligationer – der, når den brister, vil sende økonomien ind i endnu en stor recession.«

Pearlstein nævner en meget bred undersøgelse af en europæisk business-skole om, at de undersøgte firmaer brugte mere end 100 % af deres profitter på tilbagekøb i 2010-15. Amerikanske selskaber generelt, der handles på markederne, reducerer deres egenkapital med henved \$3 billion, alt imens deres gæld udgjorde rekordhøje 73 % af BNP i midten af 2017; selskabsjunktgæld udgjorde 11 % af BNP (\$2,2 billion i midten af 2017, mod \$2,5 billion nu). Selskabs-EFT-værdipapirer (exchange-traded funds; som handles på børsen) holder \$300 mia. i aktiver, 20 gange niveauet for tidspunktet for krakket.

Det værste er, at selskabslån bliver securitiseret til at

blive låneobligationer med sikkerhedsstillelse (CLO'er) i en rate af \$150 mia. om året på de amerikanske markeder, og det fordobles hvert år. Pearlstein nævner Moody's rapport om »forestående, særligt store bølger af misligholdte lån« fra maj måned, som også bemærkede det lave niveau af likviditet på markederne for selskabsgæld; og Finansministeriets afdeling for finansiel researchs nye rapport om »selskabsgæld med blinkende røde lygter«. Han bemærker, at lån, optaget af investeringsfonde for at opkøbe værdipapirer, også befinder sig på det højeste punkt nogensinde.

»Dette er alle kreditboblers moder ... Det er vanskeligt at sige, hvad der vil få denne gigantboble til at briste. En tyrkisk lira-krise. Oliepriser, der når op på \$100. En misligholdelse af en stor, BBB-obligation (BBB-rating; Bankers blanket bond). Et stormløb mod udgangene af panikslagne ETF-investorer ... At foregive, at det ikke vil ske, er tåbelighed.«

Mandag havde *Wall Street Journal* på sin forside »Emerging Market Rout Feeds Contagion Fear« (Fremvoksende markedsroute giver nærer frygt for smitte). Med Federal Reserve, der forventes at hæve rentesatsen igen i denne uge, skrev *Journal*, »uro kunne sprede sig fra fjerne hjørner af verden til USA og andre steder og bære ved til en cyklus med accelererende negativ risikoreaktion [mangel på likviditet, -red.] Gælden i Brasilien, Sydafrika, Mexico, Italien, Tyrkiet, der alt sammen bliver solgt ud, »bond funds (fonde, der investerer i obligationer eller andre værdipapirer) befinder sig på årets laveste niveau, iflg. Instituttet for International Finans«.

Om en anden udløsermekanisme – Deutsche Bank – skrev *Tages Zeitung* 5. juni et indlæg med udstrakte citater fra bankanalytiker Dieter Hein, der »rådgav« Deutsche Bank i flere år efter krakket i 2008. Han siger, han ikke er sikker på, banken nu kan reddes fra bankerot – investeringsbanken har enorme, delvist ukendte risici på sine regnskaber, og der forventes flere store tab. Han siger, DB endnu ikke er

bankerot, men det er et advarselssignal, at så mange analytikere nu overvejer bankens mulige bankerot.

**Silkevejsånden er
smittefarlig!
Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets
konference i New York,
9. juni, 2018: Dona Nobis
Pacem
– Giv os fred, gennem
økonomisk udvikling**

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at fremskynde denne proces ...

Download (PDF, Unknown)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerepræsentant for den Russiske føderation til FN.

Diskussion.

Denne tid med epokegørende transformation skriger på Lyndon LaRouches ideer

Leder fra LaRouchePAC, 10. juni, 2018 – For strategisk klarhed – og også for din fornøjelses skyld – så se lige på verden i øjeblikket gennem Det britiske Imperiums øjne. I løbet af sidste uge fandt følgende begivenheder sted, som indikerede, at Det britiske Imperiums værste mareridt er ved at tage form:

- Præsident Trump – der tydeligvis føler sig stærk, med Robert Muellers Russiagate-operation, der hastigt går til bunds og i stedet forvandles til et »Spygate«, der afslører mange af Storbritanniens hovedaktiver på deres vej til fængsel – har annonceret, at han vil mødes med den russiske præsident Putin, muligvis i Wien.
- Præsident Trump væltede G7-skakbrættet og sagde, han ville have Putin tilbage i møderne, for »vi søger fred i verden. Vi søger ikke at spille spil«.
- Italiens nye premierminister Giuseppe Conte sekunderede Trumps krav om, at Rusland atter skulle være med i G8. Trump meddelte, at han snart ville mødes med Conte i Det Hvide Hus.
- Conte overlevede Det britiske Imperiums statskupforsøg i Italien og tiltrådte embedet med tale om bankopdeling, dvs., Glass-Steagall. Det sidste, Det britiske Imperium ønsker, er, at Conte skal diskutere dette med Trump.
- Den kinesiske præsident Xi Jinping organiserede hele topmødet med Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) omkring Konfucius' universelle ideer[1], for at skabe en »verden, der har varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.
- Spændinger mellem Indien og Kina mindskes med deres diskussioner om fælles, økonomisk fremgang og sikkerhedsspørgsmål – på trods af, at Storbritannien gør alt, det kan, for at drive en kile ind mellem dem. Selv Indien og Pakistan vil deltage i fælles militærøvelser for første gang nogensinde, under SCO's sponsorskab.

Set gennem Det britiske Imperiums øjne, er summen af alt dette virkelig deres værste mareridt. Firemagts-aftalen mellem Kina, Rusland, Indien og USA, som Lyndon LaRouche længe har stillet krav om som den nødvendige, hovedstrategiske alliance for at lukke Det britiske Imperium ned én gang for alle, er hastigt ved at tage form.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche trak i sin

hovedtale til Schiller Instituttets konference »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, som blev afholdt i New York City 9. juni, betydningen af det nuværende øjeblikks epokegørende transformation frem:

»Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. ...

Man har en ny model for win-win-samarbejde, for at agere i den andens interesse, med respekt for det andets lands suverænitet, ikkeindblanding, respekt for det andet lands anderledes samfundssystem og for ideen om at blive forenet omkring ideen om den ene menneskeheds højere formål. Det er den politik, der er et resultat af Kinas Nye Silkevejspolitik, som nu har ligget på bordet i næsten fem år, og som har udviklet den mest utrolige dynamik nogensinde. Det er historiens største infrastrukturprojekt, og det står allerede klart, at dette vil definere de nye regler i verden. ...

Dette er faktisk min mands, Lyndon LaRouches, vision; han krævede allerede i 2007, at de tre lande – Rusland, Kina og Indien – absolut må arbejde sammen for at imødegå den onde indflydelse fra Det britiske Imperium, som det fandtes på det tidspunkt. I 2009 krævede han, på Rhodos-forummet for Dialog mellem Civilisationer, at den eneste måde, hvorpå verden ville komme ud af denne nuværende tilstand, ville være en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien. ...

Den Nye Silkevej må opbygges på basis af alle traditioners mest fundamentale ontologiske, epistemologiske og metafysiske

begreber. For Kina betyder det, det konfucianske princip om selvfuldkommengørelse og livslang læring og karakterens forædling, og om harmoni midt i forskelligheder. For Indien betyder dette, det vediske begreb om, hvordan den kosmiske orden må angive reglerne for det politiske liv på Jorden. ...

Den europæiske civilisation, af hvilken Amerika er en del, har meget at bidrage med mht. sine egne, humanistiske traditioner. Et af de mest betydningsfulde begreber om dette er den nye tankegang, der blev introduceret af Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) i det 15. århundrede – *coincidentia oppositorum*; modsætningernes sammenfald, hvilket betyder, at menneskelig skabevne og det menneskelige intellekt er i stand til at skabe en højere orden, i hvilken alle forskelligheder forsvinder. ...

Men en tid med en sådan epokegørende transformation er også den bedste tid for ideernes betydning.

Jeg kan blot sige, at de ideer, som kommer fra min mand, Lyndon LaRouche, der har arbejdet for denne form for koncepter for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden i mere end et halvt århundrede, ja, nok nærmere i 75 år, eller endda længere endnu; men disse ideer har nu vundet indflydelse ... De mange, mange videnskabelige ideer, han genoplivede, mht. 2.500 års europæisk civilisation: Mange af disse ting bliver nu til virkelighed, fordi vi har nogle magtfulde lande, der rent faktisk virkeliggør dem og arbejder i denne retning.

Så ideernes magt er absolut afgørende, og vi har den store lykke, at, alt imens jeg ikke vil bagatellisere de farer, der stadig eksisterer; ligeledes er den mulige fare for en stor krig slet ikke fjernet; men jeg vil gerne have, at folk har en optimistisk følelse af, at vi, ikke alene i vores levetid, men i en meget nær fremtid, kan opleve en fuldstændig anden verden, *hvis vi bliver aktive og vi kæmper for det.*«

Foto: Præsident Donald J. Trump taler med sine lederkolleger,

Canadas premierminister Justin Trudeau, Frankrigs præsident Emmanuel Macron, Japans premierminister Shinzo Abe og U.K.'s premierminister Theresa May, under arbejdsfrokosten på G7-topmødet i Canada.

[1] Se: »**Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi.**« Af EIR's Kina- og Konfucius-ekspert, Mike Billington.

G6, G7 eller G8? Efterkrigstidens britiske imperieverden er hastigt i færd med at disintegrere

Leder fra LaRouchePAC, 8. juni, 2018 – Det britiske Imperiums verden af det 20. århundrede – ofte fejletikkeret »det Amerikanske Århundrede« – er nu i færd med at smuldre så hurtigt, at selv BBC's overskrift på dagens nyhedsdækning lød: »Har Trump brudt den Særlige Relation?« I morges holdt præsidenten en improviseret pressekonference på græsplænen foran Det Hvide Hus, før sin afrejse til G7-mødet i Quebec, og hvor han til pressen sagde, at »Rusland burde være med til mødet ... Det er måske ikke politisk korrekt, men vi har en verden at styre«. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte tweetede omgående: »Jeg er enig med præsident Trump. Rusland bør atter indtræde i G8«.

Den franske præsident Macron havde i går grundlæggende set ekskluderet USA af G7, selv inden Trumps »ugudelige« invitation til Rusland. Macron sagde, vi kan fortsætte som G6

uden USA, mens den tyske udenrigsminister Heiko Maas sagde, at uenigheden mellem Europe og USA ikke længere kan fejes ind under gulvtæppet, og at Europa nu må søge andre alliancer. Med hvem, tør man spørge?

I går roste præsident Trump, under sin fælles pressekonference med den japanske premierminister Shinzo Abe, Kina og beskrev Asien, som det virkelig er – en samling af »suveræne nationer« (ikke »demokratier«), der lever efter »kerneprincipper, der gør det muligt for forskellige nationer at trives og få fremgang sammen i én smuk, fredelig atmosfære. Det er vi alle glade for. Det er, hvad der nu sker!«

Putin på sin side nød et statsbesøg i Beijing i dag, dagen før SCO-topmødet i Qingdao. Præsident Xi Jinping tildelte Putin nationens første Venskabsmedalje under en storslået ceremoni i Folkets Store Hal og kaldte Putin for »min bedste, inderligste ven«.

G7 er et værre rod. *The Telegraph* udlagde her til morgen en rapport fra »allierede« til præsident Trump, der sagde, at Trump havde afvist premierminister Theresa Mays anmodning om et bilateralt møde på sidelinjen af G7. »Ikke for noget«, sagde en af Trumps allierede, »men hun er grundlæggende set en skolefrøken. Jeg tror ikke, der er nogen, der kommer godt ud af det med hende.« Macron på sin side havde planlagt et bilateralt møde med Trump, men Trump kom sent til Quebec, og mødet blev aflyst.

Trump meddelte ligeledes, at han ville forlade G7 tidligt søndag morgen og sprang over sessionen om klimaforandring og miljø for at flyve til Singapore til sit (vigtigere) topmøde med Kim Jong-un, planlagt til tirsdag.

G7 er blevet afsløret som en anakronistisk enhed, som er ude af trit med det nye paradigme, der er centreret omkring Asien, men som også når ud til hele verden gennem den Nye Silkevejsånd. Trump er ved at bryde ud af Russiagate-svindlen,

som blev opsat af britisk efterretning og deres agenter i Obama- og Bush-kredsene, hvilket vil sætte ham fri til at deltage i opbygningen af en ny, økonomisk verdensorden. Denne nye orden er hastigt ved at blive skabt og reflekterer konceptet med de »Fire Magter«, som Lyndon LaRouche fremlagde i 1990'erne – Rusland, Kina, Indien og USA, og som skaber en ny, global, økonomisk struktur, baseret på kredit til den reelle, fysiske udvikling af alle nationer og giver den nødvendige og passende styrke til at afslutte selve konceptet om Imperium, én gang for alle.

Dinosaurerne skriger op, men menneskeracen er endelig ved at overvinde sin frygt for uhyret. Lørdag, 9. juni, afholder Schiller Instituttet en konference i Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og med talere fra Øst- og Vesteuropa, USA, Rusland, Kina, Afrika og Sydvestasien. Temaet, *Dona Nobis Pacem* (Giv os fred), tilsigter at give den optimisme og kampånd, som kræves for at opnå denne historiske sejr for menneskeheden. Opførelsen af Beethovens heroiske Messe i C-dur, af Schiller Instituttets kor, vil give den nødvendige skønhed, der, som Friedrich Schiller sagde, er den nødvendige vej til sandheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump ankommer til G7-topmødet. 8. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige

europæere blive ladt tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

**Bankierernes kup i Italien
vil ikke stoppe
opstanden mod det korrupte
Imperium.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut**

**Nyt Paradigme Webcast, 31.
maj, 2018**

Vi befinder os i en meget dramatisk situation, og jeg mener, det er på høje tid at overveje det nødvendige behov for at rette de neoliberale politikker, for, hvis dette ikke sker, kan der kun komme kaos som resultat, og derfor er Lyndon LaRouches Fire Love endnu mere presserende nødvendige i hele det transatlantiske område end nogensinde før.

Download (PDF, Unknown)

Østrig anser win-win med

Rusland for at foretrække frem for tab-tab med Europa

6. juni, 2018 – Den østrigske kansler Sebastian Kurz, der i går modtog den russiske præsident Vladimir Putin i Wien, sagde, at hans regering foreløbig vil respektere EU's dekret om sanktioner, men vil arbejde under Østrigs roterende EU-formandskab fra juli til og med december for at »revitalisere Unionens relationer med Rusland skridt for skridt. Vi mener, at en win-win-situation er bedre for begge sider end en tab-tab-situation«. Kurz gentog, at Østrig ser sig selv agere som en bro mellem øst og vest, hvilket også vil vejlede landets politikker for andet halvår.

Putin sagde, at »ikke alene er Rusland interesseret i genoprettelsen af det fulde format [af relationer], men det er vore europæiske venner også«. Han sagde, at en dialog om dette er indledt med embedsmænd fra Bruxelles, og at »diskussionerne er meget konstruktive, om end ikke lette«.

Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen demonstrerede et vist slægtskab med Rusland og berettede, at hans forældre engang havde været statsborgere i den baltiske del af Sovjetunionen, og at de talte russisk indbyrdes.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin og Østrigs præsident Alexander Van der Bellen under det officielle møde, der blev holdt i Hofburg-paladset i Wien. 5. juni, 2018.

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskeheds historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

Putins østrigske værter bekræfter, 'Rusland er en vigtig del af Europa'

Leder fra LaRouchePAC, 5. juni, 2018 – Der er grund til optimisme. På trods af den forfærdelige ødelæggelse, der

foregår i Yemen, Gaza, Syrien og andre steder i Asien, samt andre punkter, der er ofre for stridigheder, fremprovokeret af britisk geopolitik, så er der også udviklinger, der giver grund til håb og handling. Disse begivenheder skiller sig ud.

I dag i Europa blev den russiske præsident Vladimir Putin modtaget til et statsbesøg i Østrig, hvor dialogtemaet blev anslået, og man således gik imod alle de beskidte, britiske operationer til dato, der tilsigtede at dæmonisere Putin og hans nation. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen sagde i sin velkomst, »*Rusland er afgjort en vigtig del af Europa*«. Desuden vil Østrig 1. juli overtage det roterende formandskab i den Europæiske Union for de næste seks måneder. Med hensyn til sanktioner, sagde den østrigske kansler Sebastian Kurz, at de ikke vil bukke for Bruxelles vedr. EU's nuværende politik med anti-russiske sanktioner. Men østrigske ledere har indikeret, at de vil handle for at skære ned i Bruxelles, dvs., at få en stor kohorte af bureaukrater fra EU-kommissionen fyret!

Om sanktionerne sagde præsident Putin, at fremgangsmåden er »skadelig for alle – for dem, der initierede den, og for dem, der er dens mål«. I dag underskrev Gazprom og Østrigs OMV en aftale om en forlængelse frem til 2040 af deres oprindelige, 50-årige aftale om levering af naturgas fra Rusland til Østrig. Da medierne plagede Kurz med, hvorfor Østrig ikke køber amerikansk LNG, påpegede han, at det er tre gange så dyrt.

I dag observerede Helga Zepp-LaRouche, at en større del af Europa bevæger sig i retning af Rusland, selv om det undertiden er af de forkerte grunde – nemlig, fordi de ikke kan takle USA. I mellemtiden fortsætter NATO-fortalere for konfrontation med deres provokationer. I denne uge har NATO's Operation Saber 18.000 troper i en militærøvelse i de baltiske lande for at træne forsvar imod angivelig, potentiel »russisk aggression«.

Det, folk må forstå, for at hele billedet skal stå skarpt, er den faktor, som Det britiske (døende) Imperium spiller i alt dette, især som dem, der står bag kupforsøget mod det amerikanske præsidentskab. Af betydning i denne henseende er den artikel, som i går blev udlagt på websiden for tænketanken Russisk Råd for Internationale Anliggender (RIAC), der har forbindelse til den russiske stat. Artiklen har titlen, »*No More Doubt: It's the U.K., Not Russia, That Meddled in the U.S. Elections*« (Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg), af Harley Schlanger, der identificeres som vicepræsident for Schiller Instituttet i USA og national talsmand for Lyndon LaRouche. RIAC's bestyrelse inkluderer udenrigsminister Sergei Lavrov og Andrei Fursenko, assistent til præsident Putin.

Schlangers artikel siger,

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke var nogen russisk indblanding eller aftalt spil med Trump, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side på at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«.

Han konkluderer,

»At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende, Nye Paradigme, der anføres af Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons på valget af Trump og skabte den fiktion, der kendes som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«.

Putin henviste til konsekvenserne af den fremkaldte tummel i USA i et langt interview 4. juni med det østrigske netværk ORF TV. Som svar på et anmassende spørgsmål om, hvorfor det tager så lang tid med et Trump-Putin-møde, sagde Putin, »*For så vidt angår personlige møder, så mener jeg, at muligheden for*

sådanne møder i vid udstrækning afhænger af den interne, politiske situation i USA».

Putin gennemgik specifikke områder, hvor arbejde finder sted mellem de to nationer, og sagde, »Jeg håber, at dette arbejde i USA's og Ruslands, ja, i hele verdens interesse, en dag vil begynde, inkl. mellem os personligt«.

For det tredje, så går udviklingerne fremad mht. Koreahalvøen. I går aftes sagde Det hvide Hus, at, 12. juni i Singapore vil det første møde begynde kl. 9 mellem Kim Jong-un og præsident Donald Trump. Embedsmænd fra USA og D.P.R.K. har haft deres femte session om forberedelser, denne gang holdt i den demilitariserede zone (DMZ). Her til morgen tweetede Trump, »Møde i Singapore med Nordkorea vil forhåbentlig blive begyndelsen til noget stort ... vi får snart at se!«

Dagens begivenheder viser alle, at der findes løsninger i verden og indikerer ligeledes, at de kommer i forbindelse med den dynamik, der er i gang mellem Rusland og Kina, som, sammen med Indien, udgør et område, der dækker næsten 3 mia. af verdens befolkning. Hvis vi fremmer dette samarbejde og besejrer kupoperationen i USA, vil optimismen blive belønnet. Der findes retfærdig hævn. Helga Zepp-LaRouche bemærkede igen i dag, »Erinyernes og Ibykus' princip arbejder«.

Foto: Under den officielle velkomstceremoni for Vladimir Putin, afholdt af den føderale præsident for Republikken Østrig, Alexander Van der Bellen. Præsentation af den russiske delegation. 5. juni, 2018, Wien. (en.kremlin.ru)

Sov ikke sommeren væk; historien kunne totalt ændre sig

Leder fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018 – Tre Schiller Institutbegivenheder viser, at det nye paradigme for økonomisk fremskridt og samarbejde mellem nationer, som er vokset frem fra Asien og nu er begyndt at transformere Afrika, kan nå ind i Europa, ind i det krigshærgede Sydvestasien og kan engagere præsident Donald Trumps Amerika.

Den 30. maj gik Instituttet sammen med den kinesiske ambassade i Sverige og det Kinesisk-Svenske Erhvervsråd for at samle et stort diplomat- og erhvervspublikum og gøre det klart, hvorfor Kinas Bælt & Vej Initiativ har fanget Østeuropas opmærksomhed og ligeledes tilbyder økonomisk genoplivning til Vesteuropa. 6. juni vil Schiller Instituttet og Yemens Almene Investeringsmyndighed præsentere en ny rapport om, hvordan Yemen kan genopbygges med Bælte & Vej Initiativet, selv med Saudi-Arabien og dens »koalition«, der angriber og bomber den eneste havn, der udgør landets livline, den yemenitiske havn Hodeidah.

Og på Schiller Instituttets konference 9. juni i New York vil Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche få følgeskab af talere fra FN-konsulater og amerikanske ledere, der vil arbejde for, at præsident Trump får et topmøde med den russiske præsident Putin – hvilket er helt uundværligt for fred i Mellemøsten og sikkerhed i hele verden.

At præsidentens topmøde med Nordkoreas Kim Jong-un næste tirsdag kunne føre til et tøbrud i verdens ældste »uopløselige«, frosne konflikt, er et vidnesbyrd til fordel for det nye paradigme for nationalt samarbejde, der har udviklet sig i Asien. Kina, Rusland, Japan, Indien og

naturligvis Sydkorea arbejder alle for præsident Trumps succes og giver ham større frihed til at ændre sin indstilling til en udvikling på topmødet i retning af en atomafrustning.

Hans succes vil også være deres succes pga. gennembruddene i infrastruktur-konnektiviteten i hele Eurasien, som kan følge efter fred på Koreahalvøen.

Senere kunne et topmøde mellem Trump og Putin, der nu arbejdes på, imod britisk geopolitik og dens tilhængeres hylende opposition, bringe den samme udvikling til selv Sydvestasiens krigszone.

I dag beskrev Helga LaRouche udsigterne for arbejdet hen imod »principper for en fælles skæbne for menneskeheden« som forhåbningsfulde. Vesteuropa vil, tilføjede hun, enten erstatte sine nuværende principper (for nedskæringspolitik over for menneskeheden), eller også eksplodere. Selv de haltende tegn på økonomisk vækst i Amerika under Trumps præsidentskab har været tilstrækkeligt til at forårsage, at finans kredse fordømmer en »afkobling« fra et Europa, der atter falder bagud mod nulvækst, eller det, der er værre.

Og de halter, kombineret med kulturelle og postindustrielle sygdomme, der får den forventede, gennemsnitlige levealder i Amerika til at falde og store missioner, som udforskning af rummet, til at gå tabt.

Vi vil føre kampagne for Lyndon LaRouches metode til en økonomisk genrejsning, »LaRouches fire nye økonomiske love«. Glass-Steagall, for at bryde Wall Street op, og en statslig nationalbankpraksis, der skal erstatte det med produktiv kredit, er allerede blevet forsigtigt rejst i Italiens nye regering. I USA har de ført til »videnskabsdrevet økonomi«, forcerede programmer for fusionskraft og udforskning af Solsystemet, som bringer eksplosioner i produktivitet.

Det er det nye paradigme, omkring hvilket de asiatiske magter ønsker USA's samarbejde.

Foto: Frivillige aktivister fra LaRouchePAC i det nordlige New Jersey mobiliserer for LaRouches Fire Love. Maj 2018. (Photo Sylvia Rosas / LaRouchePAC)

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

**Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg,
31. maj, 2018. Del I & II**

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen

af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-

valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at

massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretnings og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »**Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawned Documents Concerning Your 2016 Campaign**«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give

koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorer) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Franske, belgiske og tyske banker har størst eksponering i italiensk statsgæld

30. maj, 2018 – Den mest dramatiske situation blandt de store, private banker uden for Italien, og bortset fra Deutsche Bank, der befinder sig i en særlig sårbar tilstand pga. af dens gigantiske eksponering i derivater, er situationen for Belgiens Dexia Bank. Dexia har €15 mia. i italiensk statsgæld i sine regnskaber – dobbelt så meget som bankens egenkapital.

Eksponeringen i italiensk statsgæld er uforholdsmæssigt høj blandt flere banker i Tyskland; i Deutsche Pfandbriefbanks tilfælde er den på 83,2 % af bankens egenkapital; Aareal Bank, 65,9 %; Commerzbank, 42,7 %. Dette er for det meste lån i ejendomme. Deutsche Banks eksponering er relativt lav, med kun 6,51 %; bankens netværk af banker i Italien har imidlertid udstedt yderligere €35 mia. i lån til ikke-offentlige klienter.

Den værste situation, med hensyn til lån til ikke-offentlige klienter, findes her for franske banker, for hvem det italienske marked udgør det næststørste marked efter selve Frankrig: BNP Paribas har udstedt lån til klienter i Italien i størrelsesordenen €154 mia., og Crédit Agricole €95,5 mia.; alt i alt har franske banker €311 mia. i lån til italienske klienter på regnskaberne, af hvilke €63 mia. er til den italienske stat; tyske banker har €91 mia. på regnskaberne, som omfatter €39 mia. til staten; spanske banker har €66 mia., inkl. €45 mia. til den italienske stat.

Tabene for de store privatbanker i ugen fra 22.-29. maj udgjorde: 15,4 % for Unicredit; 12,5 % for Commerzbank; 12,4 % for Intesa San Paolo; Banco Santander, 11,3 %; Deutsche Bank, 9,3 %; Crédit Agricole, 9,3 %; BNP Paribas, 8,5 %; Société Générale, 6,2 %.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads

(forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korrupsion og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i

øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

Eurokrater forsøgte også at iscenesætte et kup i Østrig, men mislykkedes

30. maj, 2018 – En Schiller Institut-kilde i Østrigs maskinindustri har til nærværende nyhedstjeneste sagt, at hans land havde været udsat for de samme forsøg på tvang fra finansmarkedernes og eurokraternes side, der nu udøves over for Italien, for at tvinge euroskeptikere ud af landets regering. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen nedlagde imidlertid ikke veto mod dannelsen af en ny regering sidste december, med den euroskeptiske koalitionspartner Frihedspartiet. EU's tvangsgreb lykkedes ikke i Wien.

Ud over partiets politikker for euroen og EU, var Frihedspartiet også blevet angrebet for sine synspunkter vedr. Rusland og dets opposition mod EU's sanktioner mod Rusland.

Kilden sagde, at Østrigs neutrale status gør landet særlig

følsomt over for udefrakommende pres, såsom dem, der kommer fra Bruxelles, og at det er grunden til, at Frihedspartiets kandidat Norbert Hofer, der nu er transportminister, næsten blev stemt ind som Østrigs nye præsident i Østrigs præsidentvalg i 2016.

Foto: Østrigs præsident, Van der Bellen.

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens

partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliterne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at veto eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i

alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrisen, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Det er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt,

som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet. Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live,

gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I

Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæste-observatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.